

Nova transverzala – Ormoška planinska pot

Planine v miniaturi so se slavnostno odele s prelepim majniškim soncem, ko je ormoška godba na pihala veselo zaigrala dobrodošlico vsem, ki so v soboto, 11. maja letos, pred deseto uro prihiteli z avtobusom, osebnimi avtomobili, kolesi in peš v prijazno vas Lahonci, kjer je bilo pred domačijo Meškovich (tod se je rojevalo vse, kar v Prlekiji sanja o planinah) že vse pripravljeno, da pristrčno sprejme vesele planince, ki so v osrčju Prelekije hoteli prisostvovati planinskemu prazniku Planinskega društva »Maks Meško« iz Ormoža. Vse, kar je prišlo ali se pripeljalo, je bilo veselo razpoloženo v pričakovanju tega enkratnega slavlja med našimi prleškimi griči in dolinicami. Buren aplavz in veselo vzklikanje pa je završalo, ko se je pred slavolokom ustavilo vozilo, s katerim se je pripeljal naš gost, član predsedstva Republike Slovenije **dr. Matjaž Kmecl**.

Godba je zaigrala, nato pa je predsednik PD **Ciril Meško** navzoče pristrčno pozdravil in med drugim dejal:

»Vabljeni v naše kraje! Prihajali boste ob prebujanju narave, ko bodo po naših vinogradih cvetele breskve, ob cvetenju jablan, ob zorenju pšenice. V jeseni bodo vašo pot kratkočasil klopotci in razveseljevali tudi tiste, ki bodo že pospravljali sadove svojega celoletnega dela. Takrat se pobarvajo naše šume, polne kostanja, iz naših goric pa doni vesela pesem bračev. Po skrbno pripravljenih njivah takrat zemlja že sprejema novo seme, ki bo obrodilo stoteren sad – kot uspeh dela pridnih kmetovih rok. Pridite, spoznajte našega človeka, ki se trudi od zore do pozno v noč in bo vseeno našel še toliko časa, da bo spregovoril z vami in vas žejnega in lačnega tudi potešil!«

Njegovemu nagovoru je sledil govor dr. Kmecla, ki je izrazil posebno veselje, da smo ga povabili. Poudaril je, da je to 63. transverzala v Sloveniji, kar pomeni, da si želimo srečanj in medsebojnih povezovanj in da nočemo mej; hočemo se najlepše, prijateljsko razumeti. »OPP je speljana mimo prijaznih domov, ki jim je lastna gostoljubnost in vljudnost, kar je dragocena vrtilna tukajšnjega človeka,« je dejal. »Obljubim vam, da jo bom čimprej prehodil in že danes se veselim tega doživetja.« – V nadaljevanju je tudi omenil narodno zavedne, kulturne osebnosti in mnoge rojake, ki zavzemajo častno mesto v zgodovini slovenskega naroda, zlasti tega tu ob severovzhodni meji.

Predsednik Ciril Meško je zaprosil g. dr. Kmecla, da napiše spremno besedo h knjigi »Slovenske gorice«, ki bi jo slikovno opremil **Ciril Ambrož**, priznani mojster umetniške fotografije. Ob tej priložnosti je podpisana predlagala, da sprejmemo vsi Prleki dr. Kmecla za častnega člana Prlekije. Predlog je bil z mogočnim aplavzom sprejet, naša deželica pa za dragocenega človeka bogatejša. Zopet si bomo morali omisliti prijetno planinsko slavlje, na katerem bomo dr. Kmeclu izročili zasluženjo diplomu.

Od mnogih spoštovanih gostov, ki so prišli predvsem iz Maribora in Ptuj, naj omenim še **Toneta Tomšeta**, člana PD Radovljica, načelnika Komisije za pota pri Planinski zvezi Slovenije, ki se je na slavlju ob otvoritvi o novi poti izredno pohvalno izrazil: »Pot je zelo lepa in pestra. Na njej je veliko zanimivosti, speljana

Želite prodati ali kupiti planinsko opremo, dobiti planinskega sopotnika, najti v gorah izgubljene stvari? Planinski vestnik še vedno objavlja za svoje bralce in naročnike brezplačne male oglase s planinsko vsebino!

je imenitno in bo za vsakogar posebno doživetje.

Treba je pohvaliti lepo pripravljen kulturni program, ki so ga izvajali Pihalni orkester Ormož, Trobilni kvartet, Dekliški komorni zbor DPD Svoboda iz Ormoža in recitatorja **Saša Masten** in **Bojan Rajh** iz Ormoža, celoten program pa je povezovala **Majda Lukner**.

Po končanem kulturnem sporedu je bila brezplačna zakuska, za malo cvenka pa so bile pozneje na voljo tudi pijače. Po okrepčilu je bil dr. Kmecl naprošen, da prereže trak v znamenje, da je pot odprta. Z nasmejanim obrazom je naš imenitni gost to svojo nalogo opravil in z Meškovega dvorišča je odšla množica veselih planincev, ki so z lepo planinsko zastavo na čelu junaško zakorakali iz grabe na breg proti **Hujbaru** in proti Jeruzalemu. Bil je enkratni pogled, ko se je po vrh vila pestra vrsta 150 pohodnikov OPP.

Ob koncu naj bo izrečena zahvala tistim članom Planinskega društva »Maks Meško« iz Ormoža, ki so z veliko truda pripravljali markiranje te transverzale in se drugače trudili, da je prireditve povsem uspela.

Iskrena hvala pa tudi pozornim novinarjem, ki so v javnih občilih seznanili javnost s tem našim planinskim uspehom.

Erna Meško

Kranjska šola Jakoba Aljaža

Osnovna šola Bratstva in enotnosti v Kranju na Planini se je preimenovala v osnovno šolo **Jakoba Aljaža**. Ob tej priložnosti so pripravili 8. maja planinski večer, na katerem so bili poleg učiteljev in učencev še častni predsednik PZS **dr. Miha Potočnik**, ki je bil Aljažev učenec, planinski fotograf **Jaka Čop**, minister za šolstvo Republike Slovenije **dr. Peter Vencelj** in župnik z Dovjega **Franc Urbanija**. Tam so bili tudi učiteljski pevski zbor te šole, občani Kranja in še drugi prijatelji gorá in planinstva. Kulturni spored s planinsko tematiko so izvedli učenci šole, s svojimi izvrstnimi diapozitivi pa jim je pomagal **Jaka Čop**. Ob tej priložnosti so izdali tudi šolsko glasilo »Beseda«, v katerem je celoten uvodni del posvečen triglavskemu župniku, po katerem se odslej imenuje šola.

V nagovoru je utemeljila spremembo imena šole ravnateljica **Antonija Weis**. Posebno pozornost so prisotni poslušali skoraj 20-minutno pripovedovanje dr. Mihe Potočnika o svojih srečanjih z Jakobom Aljažem. Njegovi spomini so segli v osnovnošolska leta, ko je Aljaž imel ure verouka, ki jim je kajpada prisostvoval tudi mali Potočnik. Ob tem je dr. Potočnik pripovedoval tudi o velikanskem Aljaževem poslanstvu za ohranitev slovenskih gorá Slovencem.

Zanimivo je, da so po Aljažu poimenovali šolo na Planini v Kranju, v največji kranjski koncentraciji bivalnih silosov, kjer je narodnostno zelo mešano prebivalstvo. Vendar med njimi ni bilo nasprotovanj temu preimenovanju.

Ob tem je bilo slišati, da o Jakobu Aljažu doslej še ni bila napisana znanstvena študija in da bi bila to nemara tema za podiplomski študij.

Zveneče novo ime šole v Kranju pa nemara

vplivalo tudi na ustrezen šolski program, na širitev planinske in glasbene vzgoje tako v tej šoli kot v bližnji osnovni šoli, ki se imenuje po **Matiju Čopu**.

Franc Ekar

Planinska pot po otoku Braču

Člani PD Priroda, ki deluje v Gospodarski banki Zagreb, urejajo na otoku Braču novo planinsko pot, ki jo imenujejo **Bolska planinska pot**. Štirje zagrebški planinci-markacisti so imeli veliko podporo na Braču in še posebno v Supetarju, Bolu in Blacah, tako da so lahko lansko poletno in počitniško sezono v prav kratkem času markirali poti po delu otoka.

Že dolgo je znano, da bi se na Braču nekateri turisti med počitnicami radi ukvarjali tudi s planinstvom in si spotoma ogledovali kulturnozgodovinske spomenike, ki so nekoliko bolj oddaljeni od naselij in hotelov. Zato morda ni nenavadno, da so imeli zagrebški planinci veliko podporo pri ljudeh iz turističnega gospodarstva, kulturnega življenja in gozdarske delovne organizacije na otoku, tako da so bili v času svojega planinskega in markacijskega delovanja na otoku celo gostje gostinskega podjetja Zlatni rat v Bolu, izdatno pa so jim pomagali tudi domači logarji, ki poznajo vsako stezico na otoku.

Lani so markirali traso Nerežišča (markacija je na zgradbi pošte) – kapela sv. Jakoba – Vela Stina – kapela sv. Lucije – Voda na Žurmu (mlaka) – Čelca – Stara voda (konec ceste pod Dragovodo) – Blaca. To pot je mogoče prehoditi v približno dveh urah. Markacije so ali še bodo nadaljevali letos na trasi Blaca – Blatačka vala (mandrač) – Vala lozna – Mala Farska – Vela Farska – Smrčeva luka – Planica – Veli Zagradac – Mali Zagradac – Vela Slatina – Mala Slatina – Dračeva luka – Murvica – kapelica sv. Pavla – Zlatni rat – Bol. Ta pot pelje največji del ob morski obali in mimo prelepih zalivčkov z drobnim peskom in mivko, kjer se je seveda mogoče spotoma okopati. Ta del poti je mogoče prehoditi v štirih urah.

Kot so napovedali markacisti iz Zagreba, naj bi označevanje te poti nadaljevali že letošnjo pomlad. Tako bo morda že do letošnjega poletja markirana z obeh strani trasa dominikanski samostan – središče Bola – Vidova gora – Blaca. Tako bo markirano celotno območje otoka in bo to nastala krožna pot, ki se bo začela v Bolu, tekala prek Vidove gore in znamenite pustinja Blaca po goratem delu otoka in se končala spet v Bolu. Ni torej izključeno, da bodo obiskovalci Brača lahko že letošnje poletje hodili po lepo markirani planinski poti, kar bo dodatna turistična ponudba otoka in predvsem Bola. Prihodnje leto pa naj bi začeli markirati še del Brača proti Škripu, Bobovišću in Milni.